

אחרי הצהרים הלכתי שוב למדרשה להימנש עם חברי הכונים מארצות
הבריה שבאו לשנה לארץ ומחאכנטיס בקבוץ גשר הזיו. רובן נעדרות. מהו בארץ
כבר שנה. דיברתי על הכוח המוסך של המפעל בארץ שלא ידוע לנוער בארצ"ב.
לדבריהם עלו כאלפיים איש מהבוגרים, כארבעים אחוז נמצאים בקבוצות. הם
מסקטים ברצון העליה של הנוער בארצ"ב. אמרתי שהסדובר הוא כמיטב הנוער -
האינטלקטואלי והחלוצי, שיש להביא לו המפעל החלוצי והיוצר שבישראל.
דווקא העמים "הסתמחחים" באפריקה ויהודי אפריקה הלטינית מכירים ביוחרה
של ישראל. בכוח הטיחה נצטרפו כולם לצעדה - בבקר המחצית נסעו לאילת.

29.1.64, יום ד', סו' שבט

בבוקר נסענו לירושם - לחנוכת ביה"ס הממשלתי (יש גם ב"ס דתי עם
200 תלמידים) נחאסף כל הכפר והגשים בברוקו התריעו כערכיות בהרועת שפתיים.
נעתי עץ. קבלה מנים חמה למעלה מהרגיל. קבוץ גלויות מלא. יהודים סיפרו
לי - איננו מהמזגים, חיים להוד, אבל הם בעלי מקצוע. - אחת"א נסענו
עזים בסדה בוקר.

חוליה נסעה אחרי הצהרים לת"א לשאול ברוטאים.